

ПО НЯКОИ ПРОБЛЕМИ НА ПИСМЕНИТЕ ИЗПИТИ ЧРЕЗ ДИДАКТИЧЕСКИ ТЕСТОВЕ

Стоян Цветков*

РЕЗЮМЕ Целта на статията е да насочи вниманието на преподавателите към някои от проблемите, които възникват при изпитването с дидактически тестове. Авторът споделя своя опит на основата на преподаването и оценяването на знанията на студентите по статистически дисциплини, но повдигнатите въпроси и предлаганите решения имат доста по-общ характер, поради което биха заинтересували широк кръг специалисти от сферата на образоването.

Две са основните форми на изпитване - устен и писмен изпит. Двете имат своите предимства и недостатъци и в никакъв случаи не бива да се възприемат като алтернативни. Напротив, принципно положение е, че пълноценната проверка на знанията изисква да се прилагат разнообразни начини за изпитване, за да се използват предимствата както на устния, така и на писмения изпит.

През последните години при провеждането на семестриалните изпити се наложи писмената форма на изпитване. Причините основно са две.

Първата причина (не по хронология, а по важност) произтича от Закона за висшето образование (чл. 44), според който:

1. Формите на изпитване се предвиждат в учебните програми, но основната форма е писмената. Следователно не се изключва и устното изпитване. Словосъчетанието „основна форма“ не е изяснено от законодателя, което означава, че е възможно следното тълкуване: устното изпитване може да се прилага като допълваща форма (например в процеса на текущия контрол), но когато се оформя окончателната семестриална оценка по учебния предмет, трябва да се прилага основната форма.

2. Оценяването се извършва по добре известната шестобална система, чийто предимства и недостатъци тук няма да се коментират.

3. В правилника на висшето училище могат да се предвидят и други системи за оценяване, но трябва да се осигури сравнимост със шестобалната система.

* Д-р, доцент в катедра „Статистика и иконометрия“ в Университета за национално и световно стопанство, София 1100; e-mail: stzvetcov@exce.net .